

**СЪВЕТ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

**Брюксел, 7 май 2014 г.
(OR. en)**

9475/14

**Междуинституционално досие:
2013/0402 (COD)**

**PI 60
CODEC 1208**

БЕЛЕЖКА

От:	Генералния секретариат на Съвета
Дата:	14 май 2014 г.
До:	Комитета на постоянните представители
№ предх. док.:	8461/14 PI 40 CODEC 987 + COR1 + ADD1
№ док. Ком.:	17392/13 PI 178 CODEC 2842 + ADD 1-3
Относно:	Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за закрилата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване — Общ подход

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. На 28 ноември 2013 г. Комисията представи проектопредложение за нови правила във връзка със закрилата на търговски тайни срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване. Правното основание на проекта за директива е член 114 от ДФЕС, който предвижда гладко функциониране на единния пазар.

2. Предложението е в рамките на водещата инициатива „Съюз за иновации“ — един от стълбовете на стратегията „Европа 2020“, по линия на която Комисията е предприела създаването на благоприятстваща иновациите среда. Във връзка с това Комисията прие всеобхватна стратегия, с която да гарантира, че единният пазар на интелектуална собственост функционира безпрепятствено. Тази стратегия обхваща и области, които допълват правата върху интелектуалната собственост (ПИС), като например търговските тайни.
3. Икономическият и социален комитет даде становището си на 25 март 2014 г.
4. Европейският надзорен орган по защита на данните даде становището си на 12 март 2014 г.
5. Европейският парламент все още не е започнал обсъжданията.

II. АКТУАЛНО СЪСТОЯНИЕ

1. Председателството започна обсъжданията през януари 2014 г. на ниво работна група и стана ясно, че главната цел на проекта за директива се радва на широк консенсус сред държавите членки, които приветстваха тази инициатива. Работната група проведе шест заседания и обсъжданията могат да бъдат обобщени както следва:

Държавите членки се съгласиха, че е необходимо в проекта за директива изрично да се посочи, че в националното право може да се предвижда по-широкообхватна закрила срещу незаконно придобиване, използване и разкриване на търговски тайни в сравнение с изискванията на проекта за директива (вж. втора алинея от член 1). При това беше счетено за подходящо да се поясни, че подобна по-широкообхватна закрила следва да отговаря на определени принципи, ограничения и предпазни механизми, предвидени в текста с цел да се осигури стабилна и балансирана правна рамка, по-специално по отношение на правата на ответника.

Държавите членки постигнаха съгласие, че проектът за директива не трябва да се намесва в националните им прерогативи в областта на наказателното право. Държавите членки изразиха удовлетворение от формулировката на член 5 и началното изречение на съображение 8, които се отнасят единствено за гражданскоправната защита.

Държавите членки се съгласиха и че определението за търговска тайна в проекта за директива следва да е съобразено с определението в Споразумението на Световната търговска организация за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (известно като „Споразумението ТРИПС“).

Държавите членки обсъдиха какво поведение следва да се счита за незаконно придобиване, използване и разкриване на търговска тайна (член 3). От тази дискусия се стигна до извода, че е необходим елемент на нелоялно поведение, но следва да не се изискват критерии за умишленост и груба небрежност, за да е налице незаконно поведение в случая на първичния нарушител (т.е. лицето, което предприема стъпки за придобиване на информация, този, който нарушава задължението за поверителност); същевременно по принцип следва да се изисква критерий за знание в случая на пасивните получатели на информация (трети страни), за да бъде счетено поведението им за незаконно (без да се засяга възможността държавите членки да не изискват такъв критерий в националното си право съгласно прилагането на клаузата за минимална хармонизация в член 1). От дискусията стана ясно също, че би било по-подходящо изрази от наказателното право (напр. кражба, подкуп) да не се използват в член 3, а подобно поведение да бъде описано обективно.

Държавите членки обсъдиха необходимостта да се гарантира, че лицата няма да бъдат подвеждани под отговорност за придобиване, използване или разкриване на търговска тайна, когато законът го изисква или позволява. Това се отнася например за случаите, когато публичните органи могат да получат разрешение да събират информация, необходима за изпълнение на служебните им задължения. Това доведе до включване на нов параграф 1a в член 4.

От обсъждането стана ясно, че някои от мерките, процедурите и средствата за правна защита, предвидени в проекта за директива, следва да са съобразени по-добре със съществуващите решения в националното гражданско право. Това се отнася по-специално за последствията от предявяването на неоснователни иски — член 6, параграф 2 — и за давностния срок — член 7. Държавите членки бяха на мнение също, че продължителността на давностния срок следва да бъде удължена в сравнение с предложението на Комисията.

Според държавите членки към механизмите за запазване на поверителността на информацията, предвидени в член 8, следва да се прилагат допълнителни защитни разпоредби, изисквания и ограничения, целящи засилване на правната сигурност и пълно зачитане на правата на страните на справедлив процес.

Държавите членки се съгласиха, че е необходимо на компетентните съдебни органи да се предостави повече гъвкавост, когато преценяват дали трябва да бъдат приети забрани (независимо дали окончателни или временни) и коригиращи мерки — член 10, параграф 2 и член 12, параграф 1.

От обсъжданията стана ясно, че държавите членки следва да са в състояние да установят по-благоприятен режим за служителите по отношение на тяхната отговорност за вреди в случай на незаконно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна — член 13, параграф 1.

7. След разискванията в работната група на 10 април 2014 г. и получаването на писмените коментари на делегациите председателството преработи компромисния текст на предложението във вида, в който е изложен в приложението към настоящия документ.

Основните промени спрямо първоначалното предложение следователно включват разглеждане на изброените по-горе въпроси в точка 6 и накратко се отнасят до:

- необходимостта от минимална хармонизация, което да позволява на държавите членки да прилагат по-стриктни мерки (член 1),
- незаконното придобиване, използване и разкриване на търговски тайни (член 3), където представянето на случаи на незаконно поведение е опростено, а в член 4 са добавени разяснения за законното придобиване на търговски тайни,
- давностния срок, сега удължен на шест години (член 7),
- запазването на поверителността в хода на съдебното производство (член 8), където новата формулировка се стреми към баланс между закрилата на търговските тайни и правото на страните на справедлив процес,
- възможното предаване на стоки — предмет на нарушение, на благотворителна организация, което вече не е задължителна разпоредба в компромисното предложение (член 11, параграф 3),
- вредите и закрилата на служителите (член 13).

III. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

8. **Комитетът на постоянните представители** се приканва:

- да постигне съгласие въз основа на компромисния текст на председателството, който се съдържа в приложението към настоящата бележка;
- да представи текста на общия подход на **Съвета по конкурентоспособност** на 26 май 2014 г.; както и
- да прикани Съвета:
 - да потвърди съгласието по общия подход и
 - да прикани председателството да започне преговори с Европейския парламент въз основа на този общ подход с оглед постигане на съгласие на първо четене.

Промените спрямо док. 8461/14 са отбелязани с **получер шрифт и подчертаване** и [...].

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за закрилата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу
тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член
114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,
след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,
като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,
[...]²

в съответствие с обикновената законодателна процедура³,

¹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

²

³ **Позиция на Европейския парламент от [...] година (все още непубликувана в
Официален вестник) и решение на Съвета от [...] година.**

като имат предвид, че:

- (1) Предприятията и научноизследователските институти с нестопанска цел инвестират в придобиване, разработване и прилагане на ноу-хау и информация, която е разменната единица в икономиката на знанието. Това капиталовложение в създаването и прилагането на интелектуалния капитал определя тяхната конкурентоспособност на пазара и следователно възвръщаемостта на техните инвестиции, което е и основният стимул за научноизследователска и развойна дейност от страна на предприятията. Предприятията разполагат с различни средства за използване на резултатите от своята иновационна дейност, когато откритият достъп не позволява пълното използване на техните инвестиции в научните изследвания и иновациите. Използването на официално установени права върху интелектуалната собственост, като патенти, права върху дизайн или авторски права, е едно от тях. Друго средство е да се защити достъпът и да се използват знанията, които са ценни за предприятието и не са широко известни. Подобно ноу-хау и търговска информация, които са неразкрити и следва да останат поверителни, се обозначават като търговска тайна. Предприятията, независимо от своя размер, ценят търговските тайни също толкова, колкото и патентите и другите форми на правата върху интелектуална собственост, и използват поверителността като инструмент за управление на иновациите в конкурентоспособността на стопанската дейност и научните изследвания, обхващащ разнообразна информация, от технологичните знания до търговските данни, като например информация за клиентите и доставчиците (което може да включва лични данни), бизнес планове или пазарни проучвания и стратегии. Чрез закрилата на такъв широк набор от ноу-хау и търговска информация, независимо дали като допълнение или като алтернатива на правата върху интелектуална собственост, търговските тайни позволяват на техния създател да извлече печалба от своя труд и иновации, поради което са особено важни за конкурентоспособността на стопанската дейност, както и за научноизследователската и развойна дейност и постиженията в областта на иновациите.

- (2) Иновациите с открит достъп са важно средство за създаването на нови знания и помагат за възникването на нови и иновативни бизнес модели, които се основават на използването на съвместно създадени знания. Търговските тайни играят важна роля за закрила на обмена на знания между предприятията и научноизследователските институти в рамките и извън границите на вътрешния пазар в контекста на НИРД и иновациите. Съвместните научни изследвания, включително трансграничното сътрудничество, са от особено значение за повишаване равнището на научноизследователската и развойна дейност сред предприятията в рамките на вътрешния пазар. Откритият достъп до иновации е катализатор за нови идеи, които да намерят своя път до пазара, като отговарят на нуждите на потребителите и предлагат решения на обществените предизвикателства. В условията на вътрешен пазар, на който бариерите пред подобно трансгранично сътрудничество са сведени до минимум и където сътрудничеството не е нарушено, интелектуалното творчество и иновациите следва да насърчават инвестициите в иновационни процеси, услуги и продукти. Такава среда, която благоприятства интелектуалното творчество и иновациите, е важна също така за растежа на заетостта и повишаването на конкурентоспособността на икономиката на Съюза. Търговските тайни са сред най-често използваните от предприятията форми на закрила на интелектуални продукти и иновационно ноу-хау, но в същото време са най-слабо защитените от съществуващата правна рамка на Съюза срещу тяхното незаконно придобиване, използване или разкриване от други страни.

- (3) Иновативните предприятия са все повече изложени на непочтени практики, целящи присвояването на търговски тайни, като кражба, неразрешено копиране, икономически шпионаж, нарушаване на изискванията за поверителност, независимо дали в рамките на Съюза или извън него. Наблюдаваните в последните години процеси, като глобализацията, засиленото възлагане на дейности на външни изпълнители, по-големите вериги на доставки, засиленото използване на информационните и комуникационните технологии водят до нарастване на риска от такива практики. Незаконното придобиване, използване или разгласяване на търговската тайна застрашава възможността нейният законен притежател да получи стартово предимство под формата на възвръщаемост, като използва резултатите от иновационните си усилия. Без ефективни и сходни правни средства за защита на търговската тайна в целия Съюз стимулите, предвидени да насърчават участието в иновационна трансгранична дейност в рамките на вътрешния пазар, намаляват и търговските тайни не могат да реализират своя потенциал като двигатели на икономическия растеж и заетостта. По този начин иновациите и творческата дейност се обезкуражават, а инвестициите намаляват, което засяга правилното функциониране на вътрешния пазар и подкопава потенциала му за стимулиране на растежа.
- (4) Международните усилия, предприети в рамките на Световната търговска организация, за да се реши този проблем, доведоха до сключването на Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (Споразумението TRIPS). То съдържа, *inter alia*, разпоредби относно закрилата на търговската тайна срещу нейното незаконно придобиване, използването или разкриването от трети страни, които представляват общи международни стандарти. Всички държави — членки на ЕС, както и самият ЕС, са обвързани от това споразумение, което беше одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета⁴.

⁴ Решение на Съвета от 22 декември 1994 г. относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 1).

- (5) Независимо от Споразумението TRIPS, налице са съществени различия в законодателството на държавите членки по отношение на закрилата на търговските тайни срещу тяхното незаконно придобиване, използване или разкриване от други лица. Така например, не всички държави членки са приели национални определения на търговската тайна и/или незаконното придобиване, използването или разкриването на търговска тайна, така че обхватът на закрила не е лесно достъпен и се различава в държавите членки. Освен това липсва съгласуваност по отношение на гражданскоправните средства за защита в случай на незаконно придобиване, използване или разкриване на търговски тайни, тъй като не винаги съществуват разпореждания за преустановяване и възпиране на нарушаващите действия във всички държави членки спрямо трети страни, които не са конкуренти на законния притежател на търговската тайна. Съществуват също така различия в държавите членки по отношение на третирането на трети страни, които са придобили търговската тайна добросъвестно, но впоследствие по време на употребата научават, че са я придобили вследствие на предишно незаконно придобиване от друга страна.

- (6) Националните разпоредби също се различават по отношение на това дали законните притежатели на търговска тайна имат право да изискат унищожаването на стоки, произведени от трети страни, които неправомерно използват търговски тайни, или връщането или унищожаването на всякакви документи, файлове или материали, съдържащи или прилагащи незаконно придобитата или използвана търговска тайна. Освен това приложимите национални правила относно изчисляването на обезщетения за претърпените вреди невинаги отчитат нематериалния характер на търговските тайни, което затруднява доказването на действителните пропуснати ползи или неоснователно обогатяване на нарушителя, ако за въпросната информация не може да бъде определена пазарна цена. Само няколко държави членки позволяват прилагането на абстрактни правила за изчисляване на обезщетението въз основа на разумното лицензионно възнаграждение или разумната такса, които са могли да бъдат дължими, ако е съществувала лицензия, издадена за използването на търговската тайна. Освен това в правилата на много държави членки не се предвижда подходяща закрила на поверителността на дадена търговска тайна, ако притежателят на търговската тайна подаде иск с обвинение в незаконно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна от трета страна, като по този начин се намалява привлекателността на съществуващите мерки и правни средства за защита и спада нивото на предоставяната закрила.

- (7) Разликите в правната закрила на търговската тайна, предвидена от държавите членки, означават, че търговските тайни не се ползват от равностойна закрила в целия Съюз, което води до разпокъсаност на вътрешния пазар в тази област и до отслабването като цяло на общия възпиращ ефект на разпоредбите. Вътрешният пазар е засегнат дотолкова, доколкото тези разлики намаляват стимулите за предприятията да участват в свързана с иновации трансгранична стопанска дейност, включително сътрудничество с партньори в областта на научните изследвания или производството, възлагане на дейности на външни изпълнители или инвестиции в други държави членки, която зависи от използването на информацията, защитена като търговска тайна.
- Трансграничната мрежа за научноизследователска и развойна дейност, както и за иновационни дейности, включително свързаните с тях производство и последваща трансгранична търговия, стават по-малко привлекателни и по-затруднени в рамките на Съюза, като това също води до неефективност в областта на иновациите на равнището на Съюза. Освен това в държавите членки със сравнително по-ниски нива на закрила възниква по-висок бизнес риск, когато търговските тайни могат по-лесно да бъдат откраднати или незаконно придобити по друг начин. Това води до неефективно разпределяне на капитала за стимулиращи растежа иновации в рамките на вътрешния пазар, поради по-високите разходи за защитни мерки за компенсиране на недостатъчната правна закрила в някои държави членки. По този начин се благоприятства и дейността на нелоялните конкуренти, които в резултат на незаконното придобиване на търговските тайни могат да разпространят произведените вследствие на това стоки на целия вътрешен пазар. Разликите в законодателния режим също улесняват вноса на стоки от трети държави в Съюза чрез входни пунктове с по-слаба защита, когато за проектирането, производството или маркетинга на тези стоки се използват откраднати или незаконно придобити по друг начин търговски тайни. Тези разлики като цяло засягат правилното функциониране на вътрешния пазар.

- (8) Подходящо е да се предвидят правила на равнището на Съюза за сближаване на националните законодателни системи, така че да се осигури достатъчно и постоянно равнище на гражданскоправната защита в целия вътрешен пазар в случай на незаконно придобиване, използване или разгласяване на търговска тайна, **без да се засяга възможността държавите членки да предвидят по-широкообхватна закрила срещу незаконно придобиване, използване или разгласяване на търговски тайни, стига да се съблюдават предпазните механизми за защита на интересите на други страни.** За тази цел е важно да се установи единно определение за търговска тайна, без да се ограничава предметът на закрилата срещу присвояване. Затова това определение следва да бъде съставено така, че да обхваща търговската информация, технологичната информация и ноу-хау в случаите, когато са налице законен интерес те да бъдат запазени поверителни и основано на закона очакване за запазването на тази поверителност. Освен това такава информация **или** ноу-хау следва да има реална или потенциална търговска стойност. Такава информация или ноу-хау има търговска стойност, особено доколкото тяхното неразрешено придобиване, използване или разкриване може евентуално да навреди на интересите на законно контролиращото информацията лице, като уронва неговия научно-технически потенциал, стопански или финансови интереси, стратегически позиции или конкурентоспособност. По своето естество такова определение следва да изключва несъществената информация и не трябва да обхваща знанията и уменията, които са придобити от служителите в нормалния процес на работата им и които са общоизвестни или лесно достъпни за лица от средите, които обичайно се занимават с въпросния вид информация.

- (9) Също така е важно да се определят обстоятелствата, при които правната закрила е обоснована. Поради тази причина е необходимо да се определят поведението и практиките, които следва да се разглеждат като незаконно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна. [...] ⁵

- (10) В интерес на иновациите и за да се насърчи конкуренцията, разпоредбите на настоящата директива следва да не създават никакви изключителни права върху съответното ноу-хау или информация, които са защитени като търговски тайни. По този начин остава отворена възможността за независимо откритие на същото ноу-хау **или** информация. Обратният инженеринг на **законно придобит** продукт е законосъобразен начин за придобиване на информация, с изключение на случаите, в които е постигнато споразумение за друго чрез договор. При все това свободата за сключване на такива договорености може и да бъде ограничена от закона, както например в член 5, параграф 3 от Директива 2009/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁶.

⁶ Директива 2009/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно правната закрила на компютърните програми, ОВ L 111, 5.5.2009 г., стр. 16.

(10a) Освен това когато придобиването, използването или разкриването се налага или позволява със закон, то следва да не се счита за незаконно. Следователно придобиването или разкриването на дадена търговска тайна от страна на административните или правосъдните органи с цел изпълнение на задълженията им следва да се счита за законно. Също така разкриването на свързана с предприятията информация от институциите и органите на Съюза или от националните публични органи, която те притежават съгласно задълженията, установени в Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁷, или съгласно други разпоредби относно публичния достъп до документи или относно задълженията за прозрачност на националните публични органи, следва да не се счита за незаконно разкриване на търговска тайна. Придобиването и разкриването на търговски тайни във връзка с упражняването на правата на представителите на работниците за достъп до информация, консултиране и участие в съответствие с правото или практиките на Съюза или националните такива, както и във връзка с колективната защита на интересите на работниците и работодателите, включително съвместно вземане на решения, също се изключва от обхвата на незаконното придобиване, без да се засягат всякакви задължения за поверителност, наложени на получателите на информацията, придобита по този начин. Придобиването или разкриването на дадена търговска тайна във връзка със задължителни одити, осъществени в съответствие с правото на Съюза или с националното право също следва да не се считат за незаконно поведение.

⁷ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

(10б) Медиите често публикуват данни или информация, за която друга страна счита, че представлява търговска тайна, но чието публикуване би могло да бъде от обществен интерес. Следователно е важно предвидените мерки и правните средства за защита да не ограничават свободата на изразяване на мнения и на информация (която включва свободата и плурализма на медиите, установени в член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз), ако е в рамките на закона.

(10в) Настоящата директива следва да не засяга правото на социалните партньори да сключват колективни трудови договори, когато това е предвидено по силата на трудовото законодателство, по отношение на задълженията да не се разкрива търговска тайна или да се ограничава нейното използване и последствията от неспазването на такива задължения от страната, за която те се прилагат, при условие, че всеки такъв колективен трудов договор не ограничава предпазните механизми относно изключенията от настоящата директива в случаите, в които се отхвърля искане за мерки, процедури и правни средства за защита, предвидени в настоящата директива, спрямо евентуалното придобиване, използване и разкриване на търговска тайна.

(11) В съответствие с принципа на пропорционалност мерките и правните средства за защита на търговски тайни следва да бъдат адаптирани, за да се постигне целта за правилно функциониране на вътрешния пазар за научни изследвания и иновации без да се застрашат други цели и принципи на обществен интерес. В това отношение мерките и правните средства за защита гарантират, че компетентните съдебни органи вземат предвид фактори като стойността на търговската тайна, тежестта на деянието, което води до незаконно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна, както и въздействието на такова деяние. Следва също да се гарантира, че компетентните съдебни органи разполагат със свободата да съпоставят интересите на страните по спора, както и интересите на трети страни, включително на потребителите, когато е уместно.

- (12) Правилното функциониране на вътрешния пазар ще бъде нарушено, ако предвидените мерки и правни средства за защита се използват за преследването на незаконни цели, несъвместими с целите на настоящата директива. Ето защо е важно техните съдебни органи да разполагат с правомощия да приемат подходящи мерки по отношение на злоупотреби от страна на ишците, които злоупотребяват или недобросъвестно подават явно неоснователни иски, например с цел несправедливо да забавят или ограничат достъпа на ответника до пазара или по друг начин да сплашат или да упражнят тормоз над ответника. Важно е също така предвидените мерки и правни средства за защита да не ограничават дейностите по подаване на сигнали за нарушения. Поради това закрилата на търговската тайна не следва да обхваща случаите, в които нейното разкриване е в полза на обществен интерес, доколкото това води до установяване на съответното нарушение или неправомерно действие.
- (13) В интерес на правната сигурност и като се има предвид, че се очаква законните притежатели на търговската тайна да имат задължението да се грижат за запазването на поверителния характер на търговските си тайни с голяма стойност и наблюдението на тяхното използване, се счита за целесъобразно да се ограничат **основателните иски** **или** възможността за инициране на действия за закрила на търговските тайни в рамките на ограничен период.

- (14) Вероятността от загуба на поверителността на търговската тайна по време на съдебно производство често възпира законните притежатели на търговска тайна от завеждането на дело за закрила на техните търговски тайни, като по този начин се застрашава ефективността на предвидените мерки и правни средства за защита. По тази причина е необходимо да се установят — при спазване на съответните предпазни мерки, които гарантират правото на справедлив съдебен процес — специални изисквания, имащи за цел да защитят поверителността на търговската тайна в хода на съдебното производство, образувано в нейна закрила. Те следва да включват възможността за ограничаване на кръга от лица, които имат право на достъп до доказателства или изслушвания, или за публикуване единствено на неповерителните елементи на съдебните решения. **За да се гарантира, че не е нарушено правото на страните на справедлив процес, когато кръгът от лица, които имат право на достъп до доказателства или изслушвания, е ограничен, най-малкото едно лице от всяка страна и съответният му адвокат следва да бъдат част от този кръг. Също така, в случай че страната е юридическо лице, броят на физическите лица в рамките на този кръг следва да бъде такъв, че да се осигури подходящо представителство на въпросното юридическо лице.** Подобна закрила следва да остане в сила след приключване на съдебното производство, докато информацията в обхвата на търговската тайна не стане обществено достъпна.

- (15) Незаконното придобиване на търговска тайна от трета страна може да доведе до опустошителни последици за нейния законен притежател, тъй като след като бъде публично оповестена, би било невъзможно за притежателя да възстанови състоянието преди нейната загуба. Следователно от съществено значение е да се предвидят бързи и достъпни временни мерки за незабавно прекратяване на незаконното придобиване, използване или разкриване на търговската тайна, включително когато тази търговска тайна се използва за предоставянето на услуги. Такава мярка трябва да бъде на разположение, без да се изчаква вземането на решение по съществото на делото, при надлежно зачитане на правото на защита и принципа на пропорционалност с оглед на характеристиките на въпросния случай. **В някои случаи на предполагаемия нарушител може да му се разреши, при условие за внасяне на гаранции, да продължи да използва търговската тайна или да я разкрива, когато рискът тя да навлезе в публичното пространство не е голям.** Може да има необходимост и от гаранции на ниво, достатъчно за да покрие разходите и вредата, нанесена върху ответника чрез неоснователен иск, особено когато всяко забавяне би причинило непоправима вреда на законния притежател на търговската тайна.
- (16) Поради същата причина е важно и да се предвидят мерки за предотвратяване на понататъшното неправомерно използване или разкриване на търговска тайна, включително когато тази търговска тайна се използва за предоставянето на услуги. С цел да бъдат забранителните мерки ефективни, когато обстоятелствата налагат това ограничение, тяхната продължителност следва да бъде достатъчна, за да се отстранят всички търговски предимства, които третата страна би могла да извлече от незаконното придобиване, използване или разкриване на търговската тайна. Във всеки случай нито една мярка от този тип не следва да бъде приложима, ако информацията, първоначално включена в търговската тайна, е станала обществено достъпна поради причини, които не се дължат на ответника.

- (17) Търговската тайна може да бъде незаконно използвана за проектиране, производство или предлагане на пазара на стоки или съставни части за тях, които могат да се разпространят на целия вътрешен пазар, като по този начин нарушават търговските интереси на притежателя на търговската тайна и функционирането на вътрешния пазар. В тези случаи, както и когато въпросната търговска тайна има значително въздействие върху качеството, стойността или цената на получената стока или върху намаляването на разходите, улесняването или ускоряването на процесите на нейното производство или реализация на пазара, е важно съдебните органи да получат правомощия да се разпореждат за ефективни и подходящи мерки с цел да се гарантира, че тези стоки не са пуснати на пазара или са изтеглени от него. Предвид глобалния характер на търговията е необходимо също така такива мерки да включват забрана на вноса на тези стоки в Съюза или на съхраняването им за целите на предлагането или пускането им на пазара. Като се вземе предвид принципът на пропорционалност, мерките за коригиране не следва да водят непременно до унищожаването на стоките, когато са налице други осъществими възможности, като например премахване на тази характеристика на стоката, която е предмет на нарушение, или разпореждане със стоките извън пазара, например чрез дарения за благотворителни организации.

(18) Дадено лице може първоначално добросъвестно да е придобило търговска тайна и едва на по-късен етап да установи, включително при получаване на известие от действителния притежател на търговската тайна, че знанията, свързани с въпросната търговска тайна, са получени от източници чрез незаконно използване или разкриване на съответната търговска тайна. С цел да се избегне рискът при тези обстоятелства предвидените мерки за коригиране или забрани да причинят несъразмерна вреда на това лице, държавите членки следва да предвидят възможността, в съответните случаи, за парично обезщетение на засегнатата страна като алтернативна мярка, при условие че това обезщетение не надвишава размера на възнагражденията или таксите, които биха били дължими, ако лицето е получило разрешение за използване на въпросната търговска тайна, за периода от време, за който използването на търговската тайна е можело да бъде предотвратено от първоначалния притежател на търговската тайна. Независимо от това, в случаите, когато незаконното използване на търговската тайна би съставлявало нарушение на закона, различно от предвидените в настоящата директива, или би могло да нанесе вреда на потребителите, такова незаконно използване следва да не бъде разрешавано.

(19) С цел да се избегне рискът дадено лице, което съзнателно или въз основа на основателно предположение за съзнателни действия, незаконно е придобило, използвало или разкрило търговска тайна, да извлече полза от подобно деяние и за да се гарантира, че понесият вреди притежател на търговската тайна, доколкото е възможно, ще възстанови състоянието си отпреди това деяние, е необходимо да се предвиди подходящо обезщетение за вредите, нанесени в резултат на незаконното деяние. Размерът на присъденото обезщетение на понеслия щети притежател на търговската тайна следва да бъде съобразен с всички съответни фактори, като например пропуснатите ползи за притежателя на търговската тайна или нечестно получените от нарушителя ползи и, когато е целесъобразно, всички неимуществени вреди, причинени на притежателя на търговската тайна. Като алтернатива, например когато с оглед на нематериалния характер на търговските тайни би било трудно да се определи размерът на понесената действителна вреда, размерът на обезщетението би могъл да се обвърже с такива елементи като възнагражденията или таксите, които биха били дължими, в случай че нарушителят е поискал официално разрешение да ползва въпросната търговска тайна. Целта не е да се въвежда задължение за предоставяне на наказателно обезщетение, а да се гарантира обезщетение, което се основава на обективен критерий, като се вземат предвид извършените разноси от притежателя на търговската тайна, като например разходи за идентификация и проучване. **Настоящата директива не засяга националните принципи за носене на отговорност за нарушаване на служебните задължения.**

(20) Като допълващо средство за възпиране на бъдещи нарушители и за спомагане за повишаването на осведомеността на обществото като цяло е полезно да се информира обществеността за съдебните решения, включително, когато е целесъобразно, посредством явна публичност, в случаите на незаконно придобиване, използване или разкриване на търговски тайни, доколкото това публикуване не води до разкриването на търговската тайна, нито оказва несъразмерно голямо въздействие върху личния живот и репутацията на физическите лица.

- (21) Ефективността на мерките и средствата за правна закрила, които са на разположение на притежателите на търговска тайна, може да бъде засегната в случай на неспазване на съответните решения, приети от компетентните съдебни органи. Поради тази причина е необходимо да се гарантира, че тези органи разполагат с подходящи правомощия за налагане на наказания.
- (22) С цел да се улесни еднаквото прилагане на мерките за закрила на търговски тайни, е подходящо да се предвидят системи за сътрудничество и обмен на информация, както между държавите членки, от една страна, така и между държавите членки и Комисията, от друга, по-специално чрез създаване на мрежа от кореспонденти, определени от държавите членки. Освен това, с цел да се направи преглед доколко тези мерки отговарят на целта, за която са предвидени, Комисията, подпомагана при необходимост от Европейската обсерватория за нарушенията на правата върху интелектуалната собственост, следва да анализира прилагането на настоящата директива, както и ефективността на предприетите на национално равнище мерки.
- (23) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати по-специално от Хартата на основните права на Европейския съюз, а именно правото на зачитане на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни, свободата на изразяване на мнение и на информация, свободата при избор на професия и право на труд, свободата на стопанската инициатива, правото на собственост, правото на добра администрация, правото на достъп до документи и опазване на служебната тайна, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес и правото на защита.

(24) Важно е да се зачитат правата на личен живот и защита на личните данни на всяко лице, чиито лични данни може да са защитени като търговска тайна от страна на притежателя на търговската тайна, или на всеки участник в съдебно производство, свързано с незаконното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна, чиито лични данни се обработват. С Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁸ се регламентира обработката на лични данни, извършвана в държавите членки в контекста на настоящата директива и под надзора на компетентните органи на държавите членки, в частност на обществени независими органи, определени от държавите членки. Ето защо настоящата директива следва да не засяга правата и задълженията, предвидени в Директива 95/46/ЕО, по-специално правата на субекта на данните за достъп до неговите лични данни, които се обработват, и правото да получи поправка, изтриване или блокиране на онези данни, които са непълни или неточни, и, когато е целесъобразно, задължението за обработване на чувствителни данни в съответствие с член 8, параграф 5 от Директива 95/46/ЕО.

⁸ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

- (25) Доколкото целта на настоящата директива — да се постигне правилно функциониране на вътрешния пазар чрез създаването на достатъчно и съпоставимо равнище на правните средства за защита в рамките на вътрешния пазар в случай на незаконно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна — не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно може, с оглед на нейния мащаб и въздействие, да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, заложен в посочения член, настоящата директива не надхвърля мерките, необходими за постигането на тази цел.
- (26) Настоящата директива не следва да има за цел въвеждането на хармонизирани правила за съдебно сътрудничество, юрисдикция, признаване и въвеждане в сила на съдебни решения по граждански и търговски въпроси, нито да се занимава с приложимото законодателство. Другите инструменти на Съюза, които уреждат по-общи аспекти на тези въпроси, следва по принцип също да бъдат приложими към областта в обхвата на настоящата директива.
- (27) Настоящата директива следва да не засяга прилагането на разпоредбите на законодателството в областта на конкуренцията, и по-специално членове 101 и 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Мерките, предвидени в настоящата директива, следва да не се използват за ненужно ограничаване на конкуренцията по начин, който противоречи на този Договор.

(28) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001⁹ беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи становище¹⁰ на 12 март 2014 г.

⁹ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

¹⁰ ОВ C [...], [...] г., стр. [...].

- (28) Мерките, приети за закрила на търговските тайни срещу тяхното незаконно придобиване, разкриване и използване, следва да не засягат прилагането на всякакви други свързани правни актове в други области, включително в областта на правата върху интелектуалната собственост, правото на личен живот, правото на достъп до документи и договорното право. Въпреки това, когато обхватът на приложение на Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹¹ и обхватът на настоящата директива се припокриват, настоящата директива има предимство като *lex specialis*.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Глава I

Предмет и обхват

Член I

Предмет и обхват

Настоящата директива определя правила за закрилата срещу незаконното придобиване, използване и разкриване на търговски тайни.

Държавите членки могат да предвиждат, в съответствие с разпоредбите на Договора, по-широкообхватна закрила срещу незаконното придобиване, използване и разкриване на търговски тайни в сравнение с изискванията на настоящата директива, при условие че се гарантира спазване на членове 4 и 5, **член 6**, параграф 1, **член 7**, **член 8, параграф 1**, втора алинея, **член 8**, параграфи 3 и 4, член 9, параграф 2, **членове 10 и 12** и **член 14**, параграф 3.

¹¹ Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр.45).

Член 2
Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „търговска тайна“ означава информация, която отговаря на всички посочени по-долу изисквания:
 - а) да бъде тайна в смисъл, че като цяло или в точната си конфигурация и сбор от компоненти не е общоизвестна или лесно достъпна за лица от средите, които обичайно се занимават с въпросния вид информация;
 - б) да има търговска стойност, защото е тайна;
 - в) да е била предмет на обосновани действия при дадените обстоятелства от страна на законно контролиращото информацията лице, за да я запази в тайна;
- (2) „притежател на търговска тайна“ означава всяко физическо или юридическо лице, законно контролиращо търговска тайна;
- (3) „нарушител“ означава всяко физическо или юридическо лице, което незаконно е придобило, използвало или разкрило търговски тайни;
- (4) „стоки — предмет на нарушение“, означава стоки, чието проектиране, качество, функциониране, производствен процес или пазарно предлагане се основават в голяма степен на търговски тайни, които са незаконно придобити, използвани или разкрити.

Глава II

Придобиване, използване и разкриване на търговски тайни

Член 3

Незаконно придобиване, използване и разкриване на търговски тайни

1. Държавите членки гарантират, че притежателите на търговски тайни имат право да поискат прилагането на мерките, процедурите и правните средства за защита, предвидени в настоящата директива, за да предотвратят или да получат обезщетение за незаконното придобиване, използване или разкриване на притежаваната от тях търговска тайна.
2. Придобиването на търговска тайна без съгласието на притежателя на търговската тайна се счита за незаконно, когато се извършва чрез:
 - а) нерегламентиран достъп до, копиране или присвояване на документи, обекти, материали, вещества или електронни документи, които са под законния контрол на притежателя на търговската тайна и съдържат търговската тайна или от които тя може да бъде извлечена;
 - б) заличено
 - в) заличено;
 - г) заличено;
 - д) заличено;

- е) всяко друго поведение, което при тези обстоятелства се счита за противоречащо на почтените търговски практики.
3. Използването или разкриването на търговска тайна се счита за незаконно, когато се извършва без съгласието на притежателя на търговската тайна от лице, за което е установено, че отговаря на някое от следните условия:
- а) да е придобило търговската тайна незаконно;
- б) да е нарушило споразумение за поверителност или друго задължение да не разкрива търговската тайна;
- в) да е нарушило договорно или друго задължение за ограничаване на използването на търговската тайна.
4. Придобиването, използването или разкриването на търговска тайна се счита за незаконно и когато дадено лице, към момента на придобиването, използването или разкриването, е знаело или е било длъжно да знае при тези обстоятелствата, че търговската тайна е получена пряко или непряко от друго лице, което е използвало или разкрило незаконно търговската тайна по смисъла на параграф 3.
5. Производството, предлагането или пускането на пазара на стоки — предмет на нарушение, или вносът, износът или съхранението на стоки — предмет на нарушение, за тези цели, също се счита за незаконно използване на търговска тайна, когато лицето, извършващо такива дейности, е знаело или при тези обстоятелства е би трябвало да знае, че търговската тайна е била използвана незаконно по смисъла на параграф 3.

Член 4

Законно придобиване, използване и разкриване на търговска тайна и изключения

1. Придобиването на търговски тайни се счита за законно, когато е извършено по един от следните начини:
 - а) независимо откритие или създаване;
 - б) наблюдение, изучаване, разглобяване или изпитване на продукт или обект, който е бил предоставен на разположение на обществеността или който е законно притежание на придобилия информацията, който няма никакво правно **валидно** задължение да ограничава придобиването на търговската тайна;
 - в) всяка друга практика, която при съответните обстоятелства е в съответствие с почтените търговски практики.
- 1а. Придобиването, използването и разкриването на търговски тайни се счита за законно, доколкото такова придобиване, използване или разкриване се изисква или разрешава от правото на Съюза или националното право.
2. Държавите членки гарантират, че мерките, процедурите и правните средства за защита, предвидени в настоящата директива, **не се прилагат** в случаите, когато предполагаемото придобиване, използване или разкриване на търговска тайна е извършено в един от следните случаи:
 - а) за законно използване на правото на свобода на изразяване на мнения и на информация;

- б) за целите на разкриването на нарушение, неправомерно поведение или незаконна дейност, при условие че предполагаемото придобиване, използване или разкриване на търговска тайна е било необходимо за такова разкритие и че ответникът е действал в името на обществения интерес;
- в) търговската тайна е била разкрита от служителите на техните представители като част от законното упражняване на техните функции на представители, **при условие че това разкриване е било необходимо за упражняването на функциите**;
- г) заличено;
- д) с цел защита на законен интерес, признат от правото на Съюза или националното право.

Глава III

Мерки, процедури и правни средства за защита

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 5

Общо задължение

1. Държавите членки предвиждат мерките, процедурите и правните средства за защита, необходими, за да се гарантира наличието на правна закрила на гражданите срещу незаконно придобиване, използване и разкриване на търговска тайна.

2. Мерките, процедурите и правните средства за защита, посочени в параграф 1:

- а) трябва да бъдат справедливи и безпристрастни;
- б) не са ненужно сложни или скъпи, както и не налагат неразумни срокове или неоправдани забавяния;
- в) трябва да бъдат ефективни и възпиращи.

Член 6

Пропорционалност и предявяване на неоснователни иски

1. Мерките, процедурите и правните средства за защита, предвидени в съответствие с настоящата директива, се прилагат по начин, който:

- а) е пропорционален;
- б) избягва създаването на пречки пред законната търговия в рамките на вътрешния пазар; и
- в) предвижда предпазни механизми срещу злоупотребата с тях.

2. Държавите членки гарантират, че компетентните съдебни органи могат по искане на ответника да прилагат подходящи мерки, предвидени в националното право, ако иск, предявен срещу незаконното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна е явно неоснователен, а за ищеца е установено, че е поискал образуването на съдебно производство с цел злоупотреба или недобросъвестно. Тези мерки могат по целесъобразност да включват **присъждане на обезщетение за вредите на ответника**, налагане на санкции на ищеца или **разпореждане** на разпространяването на информацията относно решението, взето в съответствие с член 14.

Държавите членки могат да предвидят тези мерки да се постановяват в отделно производство.

Член 7

Давностен срок

Държавите членки определят правилата, приложими към давностните срокове за **искове по същество или** завеждане на дело за прилагане на мерките, процедурите и правните средства за защита, предвидени в настоящата директива. В тези правила се определя кога започва да тече давностният срок, продължителността на този **давностен** срок и обстоятелствата, при които **давностният** срок може да бъде прекъснат или спрян. Продължителността на **давностния** срок не надвишава **шест** години.

Член 8

Запазване на поверителността на търговската тайна в хода на съдебното производство

1. Държавите членки гарантират, че на страните, техните представители, съдебните служители, свидетелите, вещите лица и всички други лица, които участват в съдебни производства, свързани с незаконно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна, или които имат достъп до документи, представяни в рамките на тези съдебни производства, не се разрешава да използват или разкриват търговска тайна или предполагаема търговска тайна, която компетентните съдебни органи в отговор на **надлежно обосновано заявление от** заинтересуваната страна са определили като поверителна информация и която им е станала известна в резултат на това участие или достъп.

Задължението, посочено в първа алинея, остава в сила след приключването на съдебното производство. **Това задължение** обаче отпада във всеки един от следващите случаи:

- а) когато за предполагаемата търговска тайна се установи, че не отговаря на изискванията, посочени в член 2, точка 1) от окончателното решение;
- б) когато в течение на времето въпросната информация стане широкоизвестна или леснодостъпна за лица от средите, които обичайно се занимават с този вид информация.

2. Държавите членки също така гарантират, че компетентните съдебни органи могат, въз основа на надлежно мотивиран иск от дадена страна, да предприемат специални мерки, необходими за запазване на поверителния характер на всяка търговска тайна или предполагаема търговска тайна, използвана или споменавана в хода на съдебното производство, свързано с незаконното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна. Държавите членки могат освен това да разрешат на компетентните органи да предприемат такива мерки по собствена инициатива.

Мерките, посочени в първа алинея, включват най-малко възможността:

- а) достъпът, изцяло или частично, до всеки представен от страните или трети страни документ, съдържащ търговски тайни **или предполагаеми търговски тайни**, да се ограничи до ограничен брой лица, при условие че поне на едно лице от всяка страна, **нейния адвокат или представител в производството и на съдебните служители е** предоставен пълен достъп до този документ;
- б) достъпът до изслушвания, когато може да се оповестяват търговски тайни **или предполагаеми търговски тайни**, както и до техните съответни записи или протокол, да се ограничи до ограничен брой лица, при условие че поне на едно лице от всяка страна, **нейния адвокат или представител в производството и на съдебните служители е** предоставен пълен достъп до тези изслушвания, записи и протокол;
- в) да предостави на трети страни неповерителна версия на всяко съдебно решение, в която пасажите, съдържащи търговска тайна, са отстранени.

3. При вземането на решение за удовлетворяването или отхвърлянето на иска, посочен в параграф 2, и оценяването на неговата пропорционалност, компетентните съдебни органи отчитат необходимостта от гарантиране на правото на ефективна правна защита и правото на справедлив процес, легитимните интереси на страните и, когато е целесъобразно, на трети лица, както и всички потенциални вреди за която и да е от страните и в съответните случаи за трети страни, получени в резултат на уважаването или отхвърлянето на този иск.
4. Обработката на всякакви лични данни в съответствие с параграфи 1, 2 и 3 се извършва по реда на Директива 95/46/ЕО.

РАЗДЕЛ 2

ВРЕМЕННИ И ПРЕДПАЗНИ МЕРКИ

Член 9

Временни и предпазни мерки

1. Държавите членки гарантират, че компетентните съдебни органи могат, по искане на притежателя на търговската тайна, да разпоредят една от следните временни и предпазни мерки срещу предполагаемия нарушител:
 - а) преустановяване или, в зависимост от случая, забрана за използването или разкриването на търговската тайна под формата на временна мярка;
 - б) забрана за производството, предлагането, пускането на пазара или използването на стоките — предмет на нарушение, или за внос, износ или съхранение на стоките — предмет на нарушение, за тези цели;

- в) изземване или предаване на стоките — предмет на предполагаемо нарушение, включително и вносни стоки, така че да се предотврати тяхното навлизане или движение в рамките на пазара.

- 2. Държавите членки гарантират, че съдебните органи имат право като алтернатива на посочените в параграф 1 мерки да постановят, че за продължаването на предполагаемото незаконно използване или разкриване на търговска тайна е необходимо внасяне на гаранции, предназначени да осигурят обезщетение за притежателя на търговската тайна.

Член 10

Условия за прилагане и защитни разпоредби

- 1. Държавите членки гарантират, че по отношение на мерките, посочени в член 9, компетентните съдебни органи разполагат с правомощия да изискат от ищеца да представи доказателства, които могат основателно да се считат за налични и които доказват със задоволителна степен на сигурност съществуването на търговската тайна, както и това, че ищецът е притежателят на търговската тайна и че тя е била придобита незаконно, както и че се използва или е разкрита незаконно или че има непосредствен риск от незаконно придобиване, използване или разкриване на търговската тайна.

2. Държавите членки гарантират, че при вземане на решения относно уважаването или отхвърлянето на иска и оценяване на неговата пропорционалност от компетентните съдебни органи се изисква да вземат предвид специфичните обстоятелства в случая. Това оценяване включва, по целесъобразност, стойността на търговската тайна, предприетите мерки за закрила на търговската тайна или други специфични характеристики на търговската тайна, както и поведението на ответника при придобиване, използване или разкриване на търговската тайна, въздействието на незаконното използване или разкриване на търговската тайна, легитимните интереси на страните и въздействието, което разпореждането или отхвърлянето на поисканите мерки може да има върху тях, легитимните интереси на трети страни, обществения интерес и защитата на основните права.
3. Държавите членки гарантират, че временните мерки, посочени в член 9, се отменят или престават да се прилагат по искане на ответника, ако:
 - а) ищецът не подава иск пред компетентния съдебен орган, водещ до решение по съществуващото на случая, в рамките на разумен срок, който се определя от съдебния орган, разпоредил мерките, когато това се разрешава от законодателството на държавата членка, или при липса на такова определение — в срок, който не превишава по-дългия от следните два срока — 20 работни дни или 31 календарни дни;
 - б) междувременно въпросната информация вече не отговаря на изискванията на член 2, точка 1) поради причини, които не се дължат на ответника.

4. Държавите членки гарантират, че компетентните съдебни органи могат да разпоредят, че за налагането на временните мерки, посочени в член 9, е необходимо внасяне от страна на ищеца на достатъчна гаранция или равностойно обезщетение, предназначена да гарантира обезщетение за всички щети, понесени от ответника и, когато е целесъобразно, от друго лице, засегнато от мерките.
5. Когато временните мерки са отменени въз основа на параграф 3, буква а) в случай, че те престанат да действат в резултат на действие или пропуск от страна на ищеца, или когато впоследствие се установи, че не е имало незаконно придобиване, използване или разкриване на търговската тайна или опасност от такова деяние, компетентните съдебните органи са упълномощени да разпоредят на ищеца, по искане на ответника или на увредената трета страна, да предостави на ответника или на увредената трета страна подходящо обезщетение за всички вреди, причинени от тези мерки.

Държавите членки могат да предвидят тези мерки да се постановяват в отделно производство.

РАЗДЕЛ 3

МЕРКИ, КОИТО ПРОИЗТИЧАТ ОТ РЕШЕНИЕ ПО СЪЩЕСТВОТО НА СЛУЧАЯ

Член 11

Забрани и коригиращи мерки

1. Държавите членки гарантират, че когато със съдебно решение бъде установено незаконното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна, компетентните съдебни органи могат, по искане на ищеца, да разпоредят следното срещу нарушителя:
 - а) преустановяване или, в зависимост от случая, забрана за използването или разкриването на търговска тайна;

- б) забрана за производството, предлагането, пускането на пазара или използването на стоките — предмет на нарушение, или за внос, износ или съхранение на стоките — предмет на нарушение, за тези цели;
- в) приемането на подходящи коригиращи мерки по отношение на стоките — предмет на нарушение.

2. Коригиращите мерки, посочени в параграф 1, буква в), включват:

- а) заличено
- б) изтегляне на стоките — предмет на нарушението, от пазара;
- в) премахване на тази характеристика на стоката, във връзка с която е установено нарушение;
- г) унищожаване на стоките — предмет на нарушение, или, когато е целесъобразно, тяхното изтегляне от пазара, при условие че подобна мярка не засяга защитата на въпросната търговска тайна;
- д) унищожаването на всеки документ, предмет, материал, вещество или електронен документ или части от тях, които съдържат или прилагат търговската тайна, или, когато е целесъобразно, предаването на ищеца на тези документи, предмети, материали, вещества и електронни документи или части от тях.

3. Държавите членки **могат да предвидят**, че когато разпореждат изтеглянето на стоки — предмет на нарушение, от пазара, съдебните органи могат да разпоредят, по искане на притежателя на търговската тайна, стоките да се предадат на него или на благотворителни организации.
4. Съдебните органи разпореждат изпълнението на мерките, посочени в параграф 1, буква в), да е за сметка на нарушителя, освен ако не са налице конкретни причини за отклонение от това правило. Тези мерки не накърняват обезщетението, евентуално дължимо на притежателя на търговската тайна вследствие на незаконното придобиване, използване или разкриване на търговската тайна.

Член 12

Условия на прилагане, защитни разпоредби и алтернативни мерки

1. Държавите членки гарантират, че при разглеждането на искане за приемането на забраните и коригиращите мерки, предвидени в член 11, и оценяването на тяхната пропорционалност от компетентните съдебни органи се изисква да вземат предвид специфичните обстоятелства в случая. Това оценяване включва, по целесъобразност, стойността на търговската тайна, предприетите мерки за закрила на търговската тайна или други специфични характеристики на търговската тайна, както и поведението на нарушителя при придобиване, използване или разкриване на търговската тайна, въздействието на незаконното използване или разкриване на търговската тайна, легитимните интереси на страните и въздействието, което разпореждането или отхвърлянето на поисканите мерки може да има върху тях, легитимните интереси на трети страни, обществения интерес и защитата на основните права.

Когато компетентните съдебни органи ограничат срока на действие на мярката, посочена в член 11, параграф 1, букви а) и б), този срок е достатъчен, за да се отстранят всички търговски или икономически предимства, които нарушителят може да е извлякъл от незаконното придобиване, използване или разкриване на търговската тайна.

2. Държавите членки гарантират, че мерките, посочени в член 11, параграф 1, букви а) и б), се отменят или действието им се прекратява по искане на ответника, ако междувременно въпросната информация вече не отговаря на условията в член 2, точка 1) по причини, които не се дължат на ответника.
3. Държавите членки гарантират, че по искане на лицето, по отношение на което се налагат мерките, предвидени в член 11, компетентният съдебен орган може да разпорежи изплащане на парично обезщетение за увредената страна вместо прилагане на тези мерки, ако са изпълнени всички условия по-долу:
 - а) засегнатото лице към момента на използването или разкриването **ниито е знаело, нито** при тези обстоятелства е имало причина да знае, че търговската тайна е била получена от друго лице, което е използвало или разкрило търговската тайна незаконно;
 - б) изпълнението на въпросните мерки би довело до несъразмерна вреда за това лице;
 - в) паричното обезщетение за засегнатата страна изглежда задоволително в разумна степен.

Когато се разпорежда изплащане на парично обезщетение вместо разпореждането, посочено в член 11, параграф 1, букви а) и б), това парично обезщетение не надвишава размера на възнагражденията или таксите, които биха били дължими, ако това лице беше поискало разрешение за използване на въпросната търговска тайна, за период от време, за който използването на търговската тайна е могло да бъде забранено.

Член 13

Обезщетение за претърпени вреди

1. Държавите членки гарантират, че компетентните съдебни органи, при подаден иск от увредената страна, разпореждат на нарушителя, който е знаел или е бил длъжен да знае, че е участвал в незаконно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна, да заплати на притежателя на търговската тайна обезщетение, съобразено с действително претърпените вреди в резултат на нарушението.

В съответствие с националното си право и практика държавите членки могат да **ограничат** отговорността за **нанесени вреди** от страна на служители спрямо техните работодатели за незаконно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна на работодателя, когато са действали непредумишлено.

2. Когато определят обезщетението съгласно параграф 1, компетентните съдебни органи вземат предвид всички приложими фактори, като например отрицателните икономически последствия, включително пропуснатите ползи, които засегнатата страна е понесла, всички несправедливо получени ползи от нарушителя и, когато е уместно, елементи, които са различни от стопанските фактори, като например моралната щета, причинена на притежателя на търговската тайна поради незаконното придобиване, използване или разкриване на търговската тайна.

Въпреки това компетентните съдебни органи също така могат, в подходящите случаи, да определят обезщетението като фиксирана сума, въз основа на елементи, които включват най-малко размера на възнагражденията или таксите, които биха могли да бъдат дължими, в случай че нарушителят беше поискал разрешение да ползва въпросната търговска тайна.

Член 14

Публикуване на съдебни решения

1. Държавите членки гарантират, че при съдебни производства, образувани по повод незаконното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна, компетентните съдебни органи могат да разпоредят, по искане на ищеца и за сметка на нарушителя, подходящи мерки за оповестяване на информацията за решението, включително публикуването му изцяло или частично.
2. Всяка мярка, посочена в параграф 1 от настоящия член, запазва поверителността на търговската тайна, както е предвидено в член 8.

3. Когато вземат решение дали да разпоредят мярка по параграф 1 и оценяват нейната пропорционалност, компетентните съдебни органи вземат предвид дали информацията относно нарушителя позволява да се идентифицира физическо лице, и ако случаят е такъв — дали публикуването на тази информация би било оправдано, по-специално като се вземат предвид следните критерии: евентуалната вреда, която тази мярка може да причини на личния живот и репутацията на нарушителя, деянията на нарушителя при придобиване, разкриване или използване на търговската тайна и вероятността от продължаване на незаконното използване или разкриване на търговската тайна от страна на нарушителя. Компетентните съдебни органи също вземат предвид по целесъобразност **други обстоятелства, по-конкретно** стойността на търговската тайна и въздействието на незаконното **придобиване**, разкриване или използване на търговската тайна.

Глава IV

Санкции, докладване и окончателни разпоредби

Член 15

Санкции за неспазване на задълженията, установени в настоящата директива

Държавите членки гарантират, че компетентните съдебни органи могат да налагат санкции на всяко лице, което не изпълни или откаже да изпълни мерките, приети съгласно членове 8, 9 и 11.

Предвидените санкции включват възможност за налагане на периодични глоби в случай на неизпълнение на мярка, приета съгласно членове 9 и 11.

Предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 16

Обмен на информация и кореспонденти

С цел да се насърчи сътрудничеството, както и обменът на информация между отделните държави членки и между държавите членки и Комисията всяка държава членка определя един или повече национални кореспонденти, отговорни за всички въпроси, свързани с изпълнението на мерките, предвидени в настоящата директива. Тя съобщава на останалите държави членки и на Комисията данните за контакт с националните кореспонденти.

Член 17

Доклади

1. В срок до XX XX 20XX [три години след края на срока за транспониране] Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), в контекста на дейността на Европейската обсерватория за нарушенията на правата върху интелектуалната собственост, изготвя първоначален доклад за тенденциите в съдебните производства за незаконно придобиване, използване или разкриване на търговска тайна във връзка с прилагането на настоящата директива.

2. В срок до XX XX 20XX [четири години след края на срока за транспониране] Комисията изготвя междинен доклад за прилагането на настоящата директива и го представя на Европейския парламент и на Съвета. В този доклад се взема предвид докладът, посочен в параграф 1.
3. В срок до XX XX 20XX [осем години след края на срока за транспониране] Комисията извършва оценка на въздействието на настоящата директива и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета.

Член 18

Транспониране

1. Държавите членки привеждат в действие законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива, не по-късно от XX XX 20XX [24 месеца] след датата на приемане на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 19

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 20

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент За Съвета

Председател Председател
